

قرآن در مقام ثبوت و مقام اثبات، کامل است

ریاست بنیاد بین‌المللی علوم وحیانی اسراء اظهار کرد: قرآن در بیان مفاهیم و مقاصد خود محتاج هیچ حقیقتی از خارج خود نیست و در واقع، قرآن نیز در مقام ثبوت و مقام اثبات، کامل است.



ریاست بنیاد بین‌المللی علوم وحیانی اسراء اظهار کرد: قرآن در بیان مفاهیم و مقاصد خود محتاج هیچ حقیقتی از خارج خود نیست و در واقع، قرآن نیز در مقام ثبوت و مقام اثبات، کامل است.

به گزارش خبرگزاری مهر، حجت الاسلام مرتضی جوادی آملی، ریاست بنیاد بین‌المللی علوم وحیانی اسراء در نشست علمی «نسبت تفسیر المیزان و تفسیر تسنیم»؛ که در مرکز آموزش تخصصی فلسفه اسلامی برگزار شد، با اشاره به شخصیت علمی ممتاز علامه طباطبایی بیان کرد: باید توجه داشت که علامه طباطبایی بسیار فراتر از المیزان است و «علامه پژوهی» متفاوت از «المیزان پژوهی» است؛ شخصیت علامه طباطبایی از جنبه های مختلف علمی، اخلاقی و عرفانی، مطالعه جدی و عمیقی را می طلبد.

وی افزود: تفسیر، علمی در عرض دیگر علوم نیست بلکه همه علوم در خدمت تفسیر هستند تا فهم درستی از منبع وحی به انسان بدهند، به عبارت دیگر تفسیر از حیث منبع علم، در عداد سایر علوم نیست، آیت الله العظمی جوادی آملی در کتاب «منزلت عقل در هندسه معرفت دینی»؛ این نکته را تصریح کرده اند که انبیاء را نمی توان در صف عالمان و دانشمندان قرار داد به همین منوال آثار و کتب عالمان نیز قابل قیاس با قرآن نیست.

جوادی آملی تصریح کرد: روش و منهج تفسیر المیزان، تفسیر قرآن به قرآن است؛ اما فهم کامل و جامعی از این عنوان پدید نیامده است، باید توجه داشت که فهم این عنوان تلاش جدی می طلبد. قرآن یک کتاب کامل و مستقل است که هیچ نقص و کمبودی در آن نیست، این باوری است که باید ابتدا در ما شکل بگیرد که قرآن از حیث وسعت و عمق، یک کتاب به تمام معنای کلمه، بدون هیچ کاستی و نقصی است، قرآن بذاته، مستقل است و در نهایت غنا و قوت است و در هستی خود محتاج به احدی نیست، لذا اگر کسی به تمام قرآن و جنبه های آن تسلط پیدا کند از هر علم دیگری بی نیاز خواهد بود. سوالی که مطرح می شود این است که آیا برای فهم قرآن نیازمند مفهومی خارج از قرآن هستیم؟ در پاسخ باید گفت همانطور که خدا هم در مقام ثبوت و هم در مقام اثبات بی نیاز است، قرآن هم چنین حقیقتی است؛ قرآن در بیان مفاهیم و مقاصد خود محتاج هیچ حقیقتی از خارج خود نیست و در واقع، قرآن نیز در مقام ثبوت و مقام اثبات، کامل است.

ریاست بنیاد بین‌المللی علوم وحیانی اسراء تاکید کرد: مفسر باید فهمیده باشد که حقیقت دین اینگونه نیست که نیمی از آن در قرآن و نیم دیگر آن در عترت باشد و این دو متمم و مکمل یکدیگرند، اینگونه نیست! بلکه هر دوی اینها یک حقیقت واحد هستند، قرآن اگر به صورت عینی در بیاید می توان گفت «شود اهل بیت (ع) و اهل بیت (ع)» اگر به صورت کتاب در بیایند میشوند قرآن، این قرآن صامت است و آن قرآن ناطق! ورود اهل بیت (ع) به قرآن از مقام خود قرآن است و ما روایاتی خارج از حقیقت خود قرآن نداریم. به بیان دیگر روایات در جهت تکمیل قرآن نیست بلکه در جهت تفسیر قرآن است. وقتی فرمودند قرآن و عترت عدل هم هستند یعنی هیچ مغایرتی بین این دو عدل وجود ندارد. از سوی دیگر آیت الله جوادی آملی بارها بر این نکته تاکید کرده اند که این عترت است که عدل قرآن است و نه روایات، در نتیجه باید فهم دقیق قرآن را وسیله محک روایات قرار بدهیم.

حجت الاسلام مرتضی جوادی آملی افزود: علامه طباطبایی با این اعتقاد وارد حوزه تفسیر شد، ایشان در برخورد با یک آیه، تمام آیات مرتبط با آن آیه را نه از حیث معجم، بلکه از نظر معنایی، بررسی می کردند و به فضای این آیه می آوردند و با قطع نظر از هر چیز دیگری معنای آیه را شرح می دادند. آیت الله العظمی جوادی آملی در تفسیر گرانسنگ تسنیم، حجم بسیاری را به لحاظ معنایی و فهم قرآن با توجه به اقتضائات زمان و مسائلی که بعد از انقلاب، جامعه به آنها مبتلا پیدا کرد به المیزان افزوده است، به واقع تفسیر تسنیم بسیار توسعه یافته تر از المیزان است، با این حال لازم است با تلاش و کوشش فراوان در آینده نیز تفاسیر دیگری با بهره گیری از علوم جدید و به خدمت درآوردن علوم مختلف نگاشته شود.